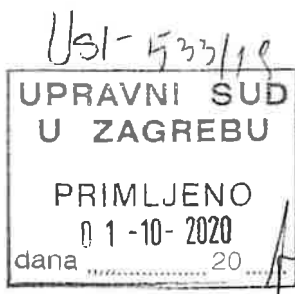

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-972/20-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Biserke Kalauz, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja [] d.o.o., [] kojeg zastupa direktor [] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-533/19-9 od 23. prosinca 2019., na sjednici vijeća održanoj 26. svibnja 2020.

p r e s u d i o j e

Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-533/19-9 od 23. prosinca 2019.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje odluke tuženika klasa: UP/I-344-08/18-01/1267, urbroj: 376-05-19-2 od 1. veljače 2019.

Navedenom odlukom tuženika odbijen je zahtjev za rješavanja spora tužitelja s operatorom javnih komunikacijskih usluga [] kao neosnovan.

Tužitelj (dalje: žalitelj) podnosi žalbu protiv pobijane presude u kojoj u bitnome ponavlja navode iz tužbe da su Opći uvjeti ništavi i primijenjeni na njegovu štetu. Ističe da su odredbe Općih uvjeta [] dalje: zainteresirana osoba) kojim je predviđena naknada (penal ili plaćanje pretplate) za prijevremeni raskid ugovora, nepoštene odredbe, s obzirom da Zakon o zaštiti potrošača propisuje zaštitu potrošača pri kupnji proizvoda i usluga kao i u drugim oblicima stjecanja usluga i proizvoda na tržištu. Poziva se na članak 1a. navedenog Zakona koji je su u skladu sa Direktivom Vijeća 93/13 EEZ-a od 5. travnja 1993. i koja je implementirana u hrvatski pravni sustav i dijelom u Zakon o zaštiti potrošača. Navodi da je člankom 49. stavkom 1. Zakona o zaštiti potrošača propisano da se ugovorna odredba, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenju uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Upozorava na presudu [] (C-240/98 do C-244/98) kojom je utvrđena obveza nacionalnih sudova da ex offo ispituju nepoštenost spornih odredbi bez obzira radi li se o materijalnim ili postupovnim odredbama. Navodi da su opći uvjeti poslovanja zainteresirane osobe bili unaprijed formulirani, te da on nije imao nikakav utjecaj na sadržaj istih. Prigovora da sud u tijeku postupka opće nije provjeravao

činjenice vezano za obračun naknade za prijevremeni raskid kao ni pretplatu koju ne mora plaćati jer nije koristio usluge. Navodi da je tuženik još u vrijeme spora uskraćivao usluge i takvim svojim ponašanjem kao monopolista nanio mu daleku veću u štetu od obračunate pretplate i penala. Predlaže Visokom upravnom sudu da preinači pobijanu presudu na način da usvoji tužbeni zahtjev i preinači odluku tuženika od 1. veljače 2019. i odbije zahtjev za plaćanje bilo kakve naknade za prijevremeni raskid ugovora ili odluku poništi i predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na žalbu navodi da žalitelj u osnovi ponavlja navode iznesene tijekom postupka te da ostaje kod navoda iznesenih u odgovoru na tužbu. Posebno naglašava da žalitelj zanemaruje činjenicu kako je svojim potpisom na pretplatničkom ugovoru potvrdio da je prihvatio prava i obveze iz pretplatničkog odnosa koja su regulirana tim ugovorom, a koja moraju biti u skladu s ZEK-om, podzakonskim propisima, općim uvjetima poslovanja, posebnim uvjetima korištenja usluge i cjenikom operatora. Smatra da je pravilno u skladu s člankom 41. stavkom 5. ZEK-a naplaćena naknada s obzirom da je prije isteka razdoblja obveze trajanja ugovora, ugovor raskinut, s čime je bio upoznat u smislu odredbe članka 41. stavka 1. i 6. ZEK-a. U odnosu na navode žalitelja da je obavezan na plaćanje jednog i drugog penala, ističe da je u spis dostavljena specifikacija izračuna naknade za prijevremeni raskid iz koje je razvidan izračun za raskid za pojedini pretplatnički broj, s time da je na temelju dostavljene specifikacije utvrđeno kako je zainteresirana osoba postupila sukladno članku 14. stavku 1. Općih uvjeta koji su usklađeni s člankom 41. stavkom 5. ZEK-a.

Zainteresirana osoba u odgovoru na žalbu navodi da Zakon o zaštiti potrošača nije primjenjiv na žalitelja jer se na odnos pretplatnika s operatorom primjenjuje Zakon o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.-dalje: ZEK) koji je *lex specialis* za područje elektroničkih komunikacijskih mreža i pružanju elektroničkih komunikacijskih usluga. Način i uvjeti pružanja tih usluga podredno su propisani ZEK-om i Pravilnikom o načinu i uvjetu obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga. Poziva se na članak 42. ZEK-a koji propisuje obvezu operatora javnih komunikacijskih usluga da izradi jasne, čitljive i sveobuhvatne opće uvjete poslovanja, kojima se među ostalim utvrđuju način i uvjeti zasnivanja trajanje obnavljanja, raskidanja i prestanka pretplatničkog odnosa, koji uključuje i naknadu za raskid ugovora prije isteka obveznog trajanja ugovora. Obzirom na navedeno smatra da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno primijenio materijalno pravo, radi čega predlaže Visokom upravnom sudu da žalbu odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu.

Ispitujući prvostupanjsku presudu u granicama navoda iznesenih u žalbi u skladu s odredbom članka 73. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS) ovaj Sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija odnosno oni ne utječu na donošenje drukčije odluke.

Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude navodi da među strankama nije sporno da je žalitelj sa zainteresiranom osobom sklopio 13 zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog odnosa 8. studenog 2016., kojim je produženo obvezno trajanje za 24 mjeseca za brojeve s Tarifnim paketima pobliže navedenim u obrazloženju te presude, uz koji su kupljeni i pojedini uređaji. Žalitelju su u cijelosti pružane telekomunikacijske usluge sa sklopljenim pretplatničkim ugovorom, koji osim obrasca zahtjeva čine i Opći uvjeti poslovanja zainteresirane osobe, uvjeti o korištenju ugovornih usluga te cjenik usluge. Žalitelj je 27. lipnja 2018. podnio zahtjev za prijenos brojeva u drugu mrežu i to prije isteka razdoblja obveznog trajanja, pa su raskinuti pretplatnički ugovori za koje je prijenos zatražen, te prema članku 41. stavku 5. ZEK-a obračunata naknada za prijevremeni raskid.

S obzirom na izneseno, prvostupanjski sud je zaključio da je žalitelj bio upoznat da je pretplatnički ugovor sklopljen uz obvezno trajanje, te da je u slučaju raskida tijekom razdoblja obveznog trajanja dužan platiti iznos mjesečnih naknada za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini ostvarenih proizvoda i usluga, ovisno u tome što je za njega povoljnije. Stoga je zaključeno da je zainteresirana osoba postupila sukladno odredbama pretplatničkog ugovora, odredbama članka 41. stavka 5. i 6. ZEK-a i članka 14.1. Općih uvjeta poslovanja.

Odredbom članka 41. stavkom 5. ZEK-a propisano je, između ostalog, da pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku. Pretplatničkim ugovorom može se utvrditi da, ako pretplatnik raskine ugovor ili je ugovor raskinut krivnjom pretplatnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, pretplatnik mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika.

Imajući u vidu dano obrazloženje prvostupanjskog suda, te citiranu odredbu članka 41. stavka 5. ZEK-a, s kojom je sadržajno usklađen članak 14.1. Općih uvjeta poslovanja zainteresirane osobe, ovaj Sud smatra da je pravilno ocijenjeno da je odlukom tuženika osnovano odbijen zahtjev žalitelja. Naime, iz podataka spisa proizlazi da je žalitelj bio upoznat s uvjetima raskida ugovora pa budući da je prije isteka razdoblja pretplatničkog ugovora prenio brojeve na drugu mrežu, obavezan je platiti ranije ugovorenu naknadu u skladu s sklopljenim ugovorom. Uz navedeno, tuženik je ocijenio osnovanost naplate visine naknade, dok žalitelj ne navodi konkretne prigovore u tom smislu.

Slijedom iznijetog, pravilno je postupio prvostupanjski sud kada je odbio tužbeni zahtjev protiv osporenog rješenja tuženika.

Žalbeni navodi nisu osnovani i nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari.

Trebalo je stoga na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a odbiti žalbu i odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 26. svibnja 2020.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.

Za točnost otpravka - 3
ovlašteni službenik

Tanja Nemčić

